उरुचिकरात्रेयः।मित्रावरुणौ। गायत्री।

पुरूरुणो चिद्यस्त्यवौ नूनं वां वरुण। मित्र वंसि वां सुमृतिम्॥ ५.०७०.०१

नूनम्- निश्चयेन । वाम्- युवयोः । पुरुरणा- प्रभूतम् । चित्- एव । अवः- रक्षणम् । हि- खलु । अस्ति- भवति । मित्र वरुण- हे मित्रावरुणो । वाम्- युवयोः । सुमतिम् । वंसि- सम्भजेय ॥१॥

ता वां सम्यगंदुह्याणेषेमश्याम् धायसे। वयं ते रुद्रा स्याम॥ ५.०७०.०२

रुद्रा- द्रवन्तो । ता- तो । अदुह्वाणा- अद्रोग्धारो । वाम्- युवयोः । धायसे- धारणाये । इषम्-सदेषणाम् । अस्याम- अनुभवेम । वयम् । ते- तव । स्याम- भवेम ॥२॥

पातं नौ रुद्रा पायुभिरुत त्रयिथां सुत्रात्रा। तुर्याम दस्यून्तुनूभिः॥ ५.०७०.०३

रुद्रा- द्रवन्तो । नः- अस्मान् । पायुभिः- रक्षाशक्तिभिः । पातम्- रक्षतम् । सुत्रात्रा- शोभनत्राणेन । त्रायेथाम्- पालयथः । तनूभिः- स्वदेंहैः । दुस्यून्- स्तेनान् । तुर्याम- हिंस्याम ॥३॥

मा कस्यद्भितकत् यक्षं भुजेमा तुन्भिः।मा शेषसा मा तनसा॥ ५.०७०.०४

अद्भुतकत्- आश्चर्यसङ्कल्पौ । कस्यचिदन्यस्य । यक्षम्- धनम् । तनूभिः- स्वदेहैर्वा । शेषसा-स्वपुत्रैर्वा । तनसा- स्वपौत्रेर्वा । मा । भुजेम- भुझीमहि ॥४॥